

[Ib Christensen.]

dom, der er særskilt vurderet, ville forskellen i almindelighed være større end ved sammenligning med parcelhuset, idet stuehuse erfaringsmæssigt vurderes noget lavere end tilsvarende parcelhuse.

Den forskelsbehandling, der således foreligger for selvstændige erhvervsdrivende og især mindre håndværksdrivende, forekommer helt urimelig, ikke mindst i mindre bysamfund, hvor man i vid udstrækning bliver bekendt med hindeansættelser på dette område. I øvrigt synes der at være stor forskel på de skønsmæssige ansættelser fra amt til amt.

Minister for skatter og afgifter *Kampmanns* svar (6/7 77):

For hovedparten af ejere af fast ejendom fastsættes den skattemæssige værdi af bolig i egen ejendom til en i ligningsloven nærmere fastsat procentdel af ejendomsværdien ved den seneste ejendomsvurdering. For 1978 udgør lejeværdien således normalt $2\frac{3}{4}$ pct. af ejendomsværdien ved den 15. almindelige vurdering, forhøjet med 38 pct.

For ejendomme, der benyttes både til beboelse for ejeren og i erhvervmæssigt øjemed, er det ikke muligt at benytte denne metode ved beregningen af den skattemæssige værdi af bolig i egen ejendom, idet dette vil medføre, at ejeren skulle beregne værdi af bolig i egen ejendom også af den del af ejendommen, der benyttes til erhverv.

For enkelte ejendomme, således f. eks. landbrugets stuehuse, foretages der en selvstændig vurdering af den del af ejendommen, der benyttes til beboelse, hvorved det er muligt at anvende procentreglen på denne del af ejendommen.

En sådan opdeling er det imidlertid ikke muligt at foretage for bygninger, der indeholder både bolig og erhvervmæssige lokaler, idet der i disse tilfælde ikke som f. eks. ved landbrugets stuehuse er tale om, at beboelsen er isoleret fra den øvrige del af ejendommen og således selvstændigt kan værdiansættes. I disse tilfælde er den erhvervmæssige del af ejendommen ofte en integreret del af hele ejendommen.

For sådanne ejendomme skal lejeværdien af bolig i egen ejendom fastsættes skønsmæssigt til det beløb, som den pågældende bolig kunne indbringe ved udlejning. Dette kan i visse tilfælde resultere i større beløb, end procentreg-

lerne ville føre til. Men dette gælder ikke særskilt for ejendomme, der anvendes dels til bolig for ejeren, dels til ejerens eller lejerens erhvervsudøvelse. Den samme højere lejeværdi kan fremkomme ved fastsættelsen af lejeværdien af ejerens bolig i et tofamilieshus.

Af *Voigt* (FP) til justitsministeren (23/6 77):

»Kan ministeren nu give de detaljerede oplysninger, som han af principielle grunde i et svar til spørgeren af 20. juni ikke ønskede at fremkomme med vedrørende politibetjent Erik Niensens sag, da rigspolitichefen og nu også justitsministeren har nægtet at fastansætte ham, fordi han mangler den tid, det tager for et menneske at blinke med øjnene, i at løbe 100 m på 14 sekunder, og kan ministeren oplyse, hvilke andre idrætslige discipliner Erik Nielsen ikke har kunnet klare, samt i svaret meddele, hvori manglerne består?«

(Spm. nr. 326).

Begrundelse.

Jeg finder ministerens svar aldeles utilfredsstillende. Det kan ikke være meningen, at ministeren den ene gang efter den anden fremkommer med disse tomme og totalt intetsigende svar, som desværre er blevet kendetegnende for ministeren. Ministeren bør svare ordentligt på de spørgsmål, som bliver stillet ham, eller også benytte sin ret til at meddele, at spørgsmålet ikke kan besvares.

Når jeg stadig er nysgerrig i denne sag, skyldes det naturligvis først og fremmest, at Erik Nielsen i Ekstra Bladet den 6. ds. fandt det udmærket, at sagen blev bragt offentligt frem. Og når det er tilfældet, kan jeg kun ud af det svar, ministeren har givet mig, se, at det er rigspolitichefen eller ministeren, der ikke har rent mel i posen – derfor: om igen. Og jeg ville sætte pris på, at ministeren overholdt folketingets forretningsorden og gav sit svar inden syv søg-nedage. Det er meningsløst, at der skal gå over 14 dage, før der foreligger et svar, selv om jeg naturligvis er klar over, at der i forretningsordenen er indført ordet »bør«.

Ministeren bedes i sit svar oplyse, om der efter fastansættelsen for dem, der klarer de sportslige præstationer, jævnligt bliver ført kontrol med, om de stadig er i topform. Hvis dette ikke skulle være tilfældet, er kravene da fuldstændig idiotiske.